

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. Č.**, bývajúcí v T., Š.X., proti žalovanému: **Ing. J. G.**, bývajúcí v S., Š.X., teraz v S., B.X., **o zaplatenie 20 000,-Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 16 C 72/2007, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Trnave JUDr. Lea Stovičková, JUDr. Ľubomír Bundzel ml., JUDr. Iveta Jankovičová, JUDr. Ľubica Spálová, Mgr. Dušan Čimo, JUDr. Magdaléna Krajčovičová, Mgr. Fedor Benka, JUDr. Katarína Slováčeková, JUDr. Eva Barcajová, JUDr. Mária Klepancová, JUDr. Andrea Dudášová, JUDr. Anton Jaček a JUDr. Silvia Hýbelová, **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 23 NcC 3/2008.

O d ô v o d n e n i e :

Žalovaný uplatnil podaním z 15. mája 2007, súdu doručeným 18. mája 2007, námietku zaujatosti všetkých sudov Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave. Námietku voči sudcom Krajského súdu v Trnave odôvodnil tým, že suseda účastníkov, ktorá je tiež zodpovedná za „deštrukciu“ rodiny účastníkov, „má údajne“ sestru, ktorá „podľa všetkého“ pracovala na niektorom z justičných orgánov v Trnave a nemožno preto vylúčiť jej vplyv a kontakty v týchto inštitúciách, a teda ani ich zaujatosť. V námietke odporca tiež uviedol, že „dňom 23. novembra 2006 (doporučená pošta) pribudla ďalšia námietka zaujatosti“ proti okresnému i krajskému súdu z dôvodu, že sa dostal do súdneho sporu s okresným súdom pre porušovanie čl. 5 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv. Dňa 4. februára 2008 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie žalovaného označené ako „námietka zaujatosti proti okresnému a krajskému súdu“. Uviedol, že túto námietku odôvodňuje tým, že „v konaní 25 C 132/2006 na základe uznesenia zaplatil 500 Sk súdny poplatok za návrh na prikázanie

veci inému súdu, čím bolo potvrdené, že vec patrí do iného kraja, pretože by došlo k porušeniu viacerých zákonov mimo iné i k diskriminácii, konfliktu záujmov a k nespravodlivému súdnemu konaniu. Z tohto dôvodu, že som v súdnom spore s Okresným súdom Trnava pre porušenie základných ľudských práv je logicky jasné, že je to dôvod zaujatosti.“

Sudcovia Krajského súdu v Trnave, ktorý súd má rozhodnúť o námietke zaujatosti proti sudcom Okresného súdu Trnava, rozhodujúci v občianskoprávných veciach sa vyjadrili k námietke zaujatosti žalovaného tak, že účastníkov konania nepoznajú, k nim a k veci žiadny vzťah nemajú a necítia sa byť vo veci zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trnave (§ 16 ods. 1 O.s.p.), posudzoval opodstatnenosť tvrdenia žalovaného o zaujatosti sudcov uvedeného súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (Čl. 48 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na uvedené, možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania veci iba výnimočne a iba z dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, nestranne a spravodlivo. Uvedenému zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo k zástupcom účastníkov konania (ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu vyššie uvedeného).

Z vyššie uvedeného výkladu ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že základom pre vylúčenie sudcu môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody (viď vyššie), nie však púha domnienka účastníka o možnej neobjektívnosti sudcov.

Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, z ktorých by objektívne vyplynula pochybnosť o nezaujatosti sudcov Krajského súdu v Trnave v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., t.j. z dôvodu ich vzťahu k prejednávanej veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom.

K námietke žalovaného, že za „deštrukciu“ rodiny účastníkov je zodpovedná sčasti aj suseda, ktorá „má údajne“ sestru, ktorá „podľa všetkého“ pracovala na niektorom z justičných orgánov v Trnave a nemožno preto vylúčiť jej vplyv a kontakty v týchto inštitúciách a teda ani zaujatosť týchto orgánov, považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné uviesť, že základom pre vylúčenie sudcu, ako to vyplýva z už uvedeného stručného výkladu ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však púha domnienka o možnej neobjektívnosti sudcov.

Pokiaľ žalovaný v svojej námietke naznačuje možnú existenciu akéhosi sprostredkovaného vzťahu [suseda účastníkov - jej (vec neprejednávajúca) príbuzná - vec prejednávajúci sudca], so zreteľom na ktorý by mohli vzniknúť pochybnosti o nezaujatosti sudcov, považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné uviesť, že dôvodom na vylúčenie sudcov nemôže byť púha okolnosť, že namietaní sudcovia boli v služobnom (alebo aj inom) kontakte so sestrou susedky účastníkov. V zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (viď tiež § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov) sú totiž sudcovia pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len zákonom. Ich vzájomné vzťahy a ich vzťahy k iným právnickým profesiám vykazujú vo všeobecnosti znaky čisto profesionálnosti a kolegiality, ktoré ešte v ničom nezakladajú možnosť vzniku pochybností o ich nezaujatosti alebo neobjektívnosti. Až v prípade, že by takýto vzťah prerástol cez takto chápaný profesionálny rámec a nadobudol by charakter bližšieho osobného (napr. priateľského) vzťahu, mohla by takáto okolnosť byť dôvodom pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Ničím však nebolo preukázané, že by vzťah namietaných sudcov k sestre susedky účastníkov (ktorý ani nebol preukázaný) prerástol rámec čisto profesionálneho vzťahu. Takúto zmenu vzťahu naostatok netvrdí ani žalovaný.

Ani odporcom tvrdený spor s Okresným súdom Trnava ničím nespochybňuje nezaujatosť sudcov Krajského súdu v Trnave.

Poznamenáva sa, že žalovaný takú istú námietku zaujatosti uplatnil už aj v konaní Okresného súdu Trnava vedenom pod sp.zn. 19 C 69/2007, o ktorej námietke rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 25. septembra 2007 sp.zn. 5 Nc 28/2007 tak, že nevyhlásil sudcov Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania vecí.

Majúc na zreteli uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že tu nie sú okolnosti, ktoré by mohli byť považované za relevantné z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. a preto nevyhovel vznesenej námietke zaujatosti a rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Trnave uvedení vo výroku tohto uznesenia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. februára 2008

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: